

Beeld/spraak

Mine DALEMANS / Jozefien VAN HUFFEL

GLABBEK | De hamer is oeroud, simpel en overal. Op een strand verbrijzelt hij ijs voor een cocktail. In een vluchtelingenkamp slaat hij op een tentpaal. Terwijl een standbeeld vorm krijgt, wordt een ander stukgeslagen. Misschien schrijft iemand ze ooit, de geschiedenis van de mens vanuit het standpunt van de hamer. En denkt die dan aan de Vlaamse pleinen en kerken, in Glabbeek en elders, waar bij het feest van Sint-Antonius Abt varkenskoppen worden geveild. En waar enkele hamertikken een traditie van eeuwen eren.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Actief pluralisme

KERK & leven, 11 DECEMBER 2013

„Actief pluralisme is verworpen tot een illusie”, schreef Bert Claerhout naar aanleiding van de goedkeuring van de uitbreiding van de euthanasiewet. Jammer genoeg heeft hij gelijk en is dat niet alleen zo in het euthanasiedebat. Alles wat maar iets met religie te maken kan hebben, moet uit het publieke domein verdwijnen. Dat is zo met het kruisbeeld, het kruis op de mijter van Sinterklaas, de kerststal en de kribbe.

Het AVV-VVK-teken, het symbool van zoveel duizenden Vlaamse jongeren uit de ‘Grote Oorlog’, staat eveneens ter discussie. De idealen van zoveel jonge helden van toen, zijn van geen tel meer. Hoe ver de eerbied van sommige vrijzinnigen reikt, blijkt ook uit volgend voorbeeld. Ik had een gesprek met grootouders van vier kleinkinderen. Twee ervan gingen naar het katholiek onderwijs, twee naar het gemeenschapsonderwijs. Ik vroeg hen of er onder hun kerstboom een stalletje stond. „Nu

niet meer”, was het antwoord. Twee kinderen lachten de anderen uit omdat zij in die ‘flauwe kul’ geloofden. Waar heerst er bekrompenheid van denken?

Johan LAMBRECHTS, Rotselaar

Kerken herschikken

KERK & leven, 2 JANUARI 2014

Ik las met belangstelling uw dossier *Geen uitverkoop van kerken te verwachten*. Veel gelovigen zijn inderdaad ongerust over wat er met hun parochiekerk zal gebeuren.

Het is altijd beter dat er in elke parochiekerk wekelijks een eucharistie plaatsvindt. Ik ben er immers van overtuigd dat oudere mensen nooit naar een naburige parochie gaan om de mis bij te wonen en het voor bekeken houden. Dat stemt verdrietig, maar de toestand laat helaas niet toe alles bij het oude te laten.

Het herschikken van de kerken binnen een grote zone heeft ook een meerwaarde. In de hoofdkerk zal dan wekelijks een mis plaatsvinden die met argusogen zal worden gadeslagen in de

hoop dat de liturgische misbruiken worden teruggedrongen. De gelovige gemeenschap krijgt daardoor een eucharistie die objectief en sacraal is.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Onzevader

KERK & leven, 2 JANUARI 2014

Ik las in de lezersbrieven over de discussie over het Franse Onzevader, maar ik wil erop wijzen dat ook het Nederlandstalige Onzevader bol staat van contradicties. In de eerste helft bidden we: „Uw wil geschiede op aarde als in de Hemel.” Maar de tweede helft van het Onzevader is niets anders dan een opsomming van wat wij willen dat Hij voor ons moet doen. „Geef ons heden ons dagelijks brood” klinkt zelfs als een bevel. En verder: „Vergeef ons onze schulden zoals ook wij de schuld aan anderen vergeven.” „Verlos ons van het kwade”, is opnieuw een opdracht die wij opleggen.

Is het niet logischer de zin „Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel”, te vervangen door „Ik

heb nog wat werkjes voor U”? Of iets in die aard?

Tony VERBEECK, Mechelen

GAS-wet is goed

KERK & leven, 18 DECEMBER 2013

Ik ben het totaal oneens met uw artikel *Samenleving geeft tegengas tegen GAS-wet*. De foto bij het artikel geeft aan waarom: een jongere zit op de leuning van een bank met zijn vuile schoenen op de zitting. Dat hij/zij achterover kan vallen, zich kan kwetsen en daardoor de gemeenschap op kosten jagen, laat hem/haar totaal onverschillig.

Jongeren doen hetzelfde in bus, tram of trein: vuile voeten op de zitting. Na hen komen echter mensen die wensen dat hun kledij schoon blijft. Een terechtwijzing wordt door die jongeren vaak weggelachen of zelfs agressief beantwoord. De elementaire regels van wellevendheid kennen de meesten niet meer.

In *De Morgen* noemde emeritus hoogleraar criminologie Paul Ponsaers (UGent) de gemeentelijke administratieve sanctie

gewoon goed – de leeftijdsgrens evenwel niet. Met vijf argumenten weerlegde hij de vele bezwaren tegen de GAS-wet. Natuurlijk zijn er ontsparingen door belachelijke sancties, maar die uitzonderingen worden onterecht opgeschroefd en veralgemeend.

In *KERK & leven* schrijft Ilse Van Halst terecht dat „opvoeden veronderstelt dat je een waardepatroon bijbrengt en helpt om een innerlijk geweten te ontwikkelen”. Juist, maar wie moet er zorgen voor die opvoeding? De ouders, tweeverdieners, die amper tijd hebben voor hun kinderen en hen zoveel mogelijk door anderen laten opvangen? Of de leerkrachten, die het niet aandurven opmerkingen te maken uit vrees dat ze worden uitgescholden, fysiek worden aangepakt of hun wagen beschadigd terugvinden?

Het is precies de GAS-boete aan jongeren die hun ouders moet duidelijk maken dat ze in de opvoeding tekortschieten. En dat ze er dus wat moeten aan doen.

Albrecht DE SCHRIJVER, Itterbeek